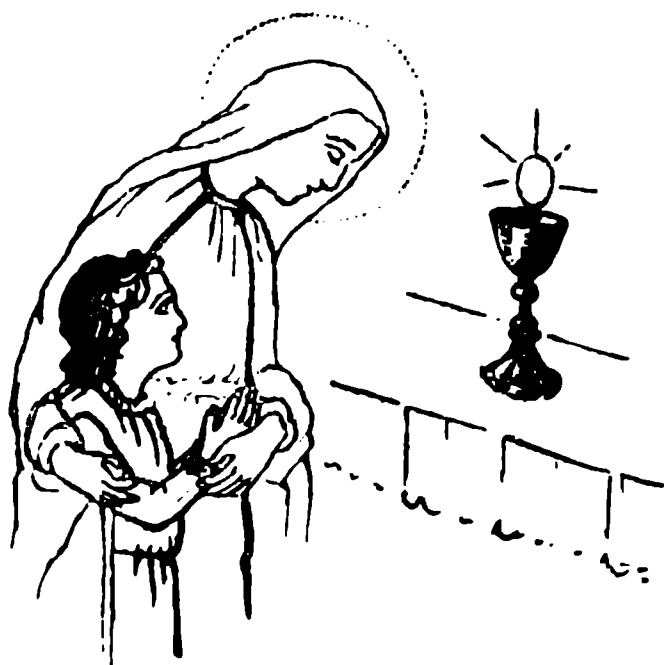

EUCCHARISTICKÝ ZDRAVAS

1 9 2 8

EUCHARISTICKÝ

ZDRAVAS

Autorisovaný překlad
z italčiny

V OLOMÚCI-REPČÍNE 1928

Nr. 9764

IMPRIMATUR

Josephus Vyvlečka

Praeses a. e. Consistorii

Olomucii, die 8. Junii 1928

PRED SV. PRIJÍMANÍM

ZDRAVAS, MARIA! Pozdravujem Ťa, svätá Panno, a zvestujem Ťi, že o niekoľko okamihov pristúpim ku sv. prijímaniu . . . Pôjdem k Ježišovi . . . Ježiš sostúpi do môjho srdca . . . Či si rada, ó Maria, že Ježiš príjde na chvíľu ku mne? Neboj sa, milá matko, neboj sa: pred chvíľou som bol očistený od všetkých vín: milosť pripravila tvojmu Synáčkovi nové jasle a On si príjde odpočinúť . . . uvidíš, že nebude plakať.

Zdravas! Či spomínaš na okamih, keď Ťa Gabriel takto pozdravil? Spomínaš si na city svojho vnútra, svojho srdca, svojho ducha, keď Ježiš počínal žiť v Tebe? Ejhľa,

tvoje vtedajšie blaho bude teraz blahom mojím: lenže vtedy Ježiš prijímal telo a krv z Teba, a teraz, dávajúc svoje Telo a svoju Krv mne, povznáša a vyznamenáva telo moje: čo si dala Ježišovi vtedy Ty, to On teraz dáva mne. Ó, Maria, dovol mi plesať, dovol mi opakovať ono *Ave*, ktoré Ti pripomína toľko milostí, toľko slávy, toľko lásky, *Ave*, ktoré bolo zvestovaním milosrdenstva, ktoré cez storočia dospelo až do mojej duše.

Zdravas buď, Maria! Môj pozdrav pramení zo srdca, naplneného nežnými citami detinskej lásky a dôvery, ktorej mi dodáva myšlienka, že sa Ti podobám. Gabriel bol pravda anjel, a ja som len úbohý človek, ale Gabriel Ti zvestoval tajomstvo a milosť, ktorých on

nebol účastný, lebo si počala a porodila Slovo Božie, aby si ho dala mne. A hľa, tajomstvo Vtelenia Božieho dosahuje svojho najvyššieho cieľa, na zemi možného . . Ježiš sa spojuje s celou mojou bytosťou.

Zdravas, Maria! Chystám sa spievať Ježišovi svoje najslávnejšie Hozanna, ale pre tak krásny spev posvätiť musím rty svoje, spievajúc Tebe „Ave“. A keď bude duša moja týmto pozdravom opojená, zdá sa mi, že poletí Ježišovi v ústrety, plesajúc radosťou a láskou.

Zdravas, Maria! Už tisíc a tisíckrát som Ťa tak oslovil a Ty si sa na mňa vždy usmíala so svojho obrazu, ukazujúc mi svoje Dieťaťko.

Tento pohľad mňa roznieťil k opakovaniu pozdravu, takže

som neustávať volať: Zdravas, Maria! Zdravas, Maria! Toto božské Dieťa bolo len na obraze... a predsa moju dušu tak dojalo! A teraz keď mi ho dávaš v jeho najpravdivejšej skutočnosti — nijak nie na obraze — jako by som len mohol zadržať výkrik v srdci svojom: Zdravas, Maria! Zdravas, Maria!

Zdravas, Maria! Zdravas, Matko! Buď mojou sprievodkyňou k Ježišovi.... priprav moje srdce k hodnému prijímaniu... a zatiaľ kým ho ja vítať budem s najväčšou vrúcnosťou, Ty mlúv za mňa a povedz mu slová, ktoré najradšej slyší.

MILOSTI PLNÁ! Pohliadni, ó Maria, na svoje dieťa! Jaký je rozdiel medzi dušou mojou

a tvojou, medzi srdcom mojím a tvojím! Ty si bola vždy plná milostí a ja som toľkokrát plný hriechov: Ty si krásna jako mesiac, vznešená jako slnce, a ja hanbím sa sám pred sebou, taký som biedny! Pozriem na Teba, ó Matko, pozorujúc tvoju krásu, cítim svoju najväčšiu nehodnosť, ale zároveň vzrastá v srdci mojom najvrúcnejšia žiadosť podobať sa Tebe. Ó, kiež by som mohol byť i ja plný milosti . . .

Kiež by som mal i ja Ježiša vo všetkých svojich myšlienkach, citoch, kiež by bol On mojím dychom, mojím životom, ach, kiežby som sa mohol pretvoriť v neho! Chcem mať čo najviac jeho milosti; modlím sa . . . a Ty vieš, ó, Maria, o čom mlúvim vo svojich modlitbách. Bdiem nad svoji-

mi náklonnosťami, aby ma hriech neolúpil ani o jediný závan milosti; umrtvujem sa, aby som sa zbavil aspoň trocha sebelásky; cvičím niektoré cnosti . . . ale s malým úspechom! Nie som ešte zcela Ježišov . . . a chcel by som byť zcela Jeho! Ó, Maria, maj so mnou sľutovanie! Pomáhaj mi získať si záľubu Ježišovu; pomáhaj mi prijať Ježiša, aby sostúpil do môjho srdca. Ó, Matko milostí, daj mi aspoň trochu milosti! Trochu? Nie, to mi nestačí, nechcem len trochu . . . chcem všetku milosť Ježišovu. Pros, primlúvaj sa, donúť Ježiša, aby prišiel ku mne a naplnil ma svojou láskou.

Čímže by som bol, ó Maria, bez Ježiša? A čím by som bol pred Tebou, keby jediná mo-

hútnosť mojej duše nenáležala Ježišovi? Či sú Ti nie najmilšie duše, plné milosti? Len mne chceš ponechať smutnú výsadu byť posledným, najchudobnejším a mať najmenej milostí zo všetkých tvojich detí? Ty vieš, že Ťa milujem, k Tebe sa modlím, že Ťa vzývam, aby som sa dostal čím skôr k Ježišovi. A Ježiša zas milujem, prosím a vzývam, aby som sa stal milším Tebe. Vyžiadať mi teda, ó Maria, najväčšiu a najžiadúcejšiu z milostí: aby som bol onedlho jedno s Ježišom.

PÁN S TEBOU! Hľadám, chcem Ježiša, túžim po ňom, ale kdeže ho nájdem, keď ho nebudem hľadať u Teba? Ježiš je s Tebou, vždycky s Tebou . . . v nebi je s Tebou, vo

svätostánku je s Tebou . . . Ježiš je stále tým drahým Dieťaťom, ktoré žije, dýcha a odpočíva v Tvojich ramenách, na Tvojom srdci. Tedy, ó Matko moja, Ty mne môžeš dať Ježiša, a Ty mi ho aj dáš . . . Dáš mi o niekoľko chvíľ Ježiša?

Som úbohý tvor, ó Maria; ale práve preto, že som tak úbohý, na milosti chudobný, hľadám Ježiša, ktorý je s Tebou. S pastiermi Ťa hľadám u jasličiek a vzťahujem ruky po Tebe . . . ó, daj mi na chvíľočku svoje Dieťaťko, dovoľ, aby som ho privinul ku svojej hrudi, aby som ho zohrial svojím dychom, pokryl ho svojimi polúbky a slzami, abych ho ukryl v srdci a nosil ho stále so sebou . . . Hľadám Ťa v Káne, ó Maria . . . Chcel by som

sa odovzdať svätej radosti eucharistického snátku s Ježišom . . Ale cítim sa tak chladným . . . moje srdce je jako nádoba plná vody, ktorá hasí všetok plameň lásky . . Ó Maria, riekní Ježišovi slovo, jediné slovo . . . povedz mu, aby premenil túto neznesiteľnú vodu na víno veľkomyseľnej a horúcej lásky . . . Tebe nemôže ničoho odoprieť, preto že si Paňou jeho Srdca . . . Maria, mlúv . . . Maria rozkáž Ježišovi, a moje prijímanie bude sväté . . . Hľadám Ťa vo večeradle a prosím Ťa, ó Maria . . . dovoľ mi priblížiť sa k Ježišovi . . . preriekní len jedinké slovo k jeho Srdcu pros ho, aby mne tiež dal omrvinku z onoho chleba, dúšok z onoho kalicha . . aby ma nechal odísť bez sv. prijíma-

nia . . . Hľadám Ťa na Kalvá-
rii, ó Maria . . . ach, Kalvá-
ria . . . ! Jak lačniam a žíznim
po Ježišovi . . . ! Maria, drahá
matko boľastná, ustaň na oka-
mih v plači, prestaň slzami
smývať toto najsvätejšie Te-
lo . . . pohliadni na mňa a do-
voľ mi obejmúť Ježiša a okú-
siť Krv z jeho boku . . . pone-
chaj mi ho a ja ho pohrobím
vo svojom srdci . . . Prichystal
som vôňu kajúcnosti a lásky,
pripravil som plátno obnove-
nej nevinnosti, obvazy pev-
ných predsevzatí . . . Ó Maria,
Ježiš je celkom s Tebou . . .
ale On je všemohúci a môže
učniť zázrak, že bude tiež
trochu aj so mnou . . . a Ty,
ktorá ho vieš nahovoriť, aby
učinil zázrak, riekní mu, že
som tu, že ho očakávam, aby
neoddialoval odo mňa šťastie,

že bude konečne zcela môj,
jako bol vždycky zcela Tvoj.

**POŽEHNANÁS' TY MEDZI
ŽENAMI!** Buď požehnaná,
Maria, a blahoslavená, že si
prichystala Ježišovi stánok
nevinnosti, čistoty a svätosti.
Buď požehnaná, ktorá si dala
svetu Chlieb života; dušiam,
ktoré klesajú pod slabosťou
svojich hriechov, Chlieb sil-
ných; srdciam, ktoré zneuctil
hlad po bahne, Chlieb anjel-
ský. Buď požehnaná, tisíckrát
požehnaná, dáš-li tento Chlieb
tiež aj mne. Buď požehnaná,
keď mi v dňoch boľastí uka-
zuješ Ježiša a zároveň stie-
raš moje slzy; buď požehna-
ná, keď pohliadnúc v zármut-
ku nad svojím vyhnanstvom
na Tvoj obraz, teším sa myš-
lienkou na návrat do vlasti.

Buď požehnaná, keď v boji proti hriechu cítim silu Tvojej mocnej ruky, ktorá mňa chráni a zachraňuje; buď požehnaná, keď podporuješ moju nádej, klátiacu sa už v dlhých zkuškách a horkostiach života; buď požehnaná, keď za mňa prosíš a uvádzaš do môjho srdca Boha milostí, požehnanie a odpustenie.. Buď požehnaná vždy, ó Maria... ale najkrásnejšiu pieseň vďaky Ti zaspievam, keď doprevadíš Ježiša do môjho srdca. Keďže mi bola žena z raja matkou nešťastia a pláču, Ty budeš matkou môjho blaha a mojich najradostnejších piesní.

Buď požehnaná, Maria, a blahoslavená, pretože dúfám, že budeš pri mne, keď Ježiš sostúpí do mojej duše, a budeš

mlúviť miesto mňa; buď požehnaná Maria, preto, lebo tvoje dieťa, spoliehajúc na Tvoju lásku, bude môcť u Ježiša bezstarostne mlčať; buď požehnaná, Maria, pretože Ježiš, potešený Tvojou láskou a oslávený Tvojím klaňaním, nebude ľutovať chvíľky, strávenej v mojom srdci.

Ó Maria, drahá Matko, túžim po Ježišovi, lebo dúfam, že môj jazyk, posvätený jeho božskou Krvou, bude vedieť najlepšie spievať Tvoju chválu, hlásať Tvoju vznešenosť a po celý život dobrorečiť Tvojej materskej láske. Chcel by som Ježiša, lebo nádejam sa, že jeho milosťou stanem sa zbožným, pokorným, trpezlivým, čistým a že mi dá toľko cností, aby som bol hoden nazývať sa Tvojím dieťaťom a

dobrořečíť Tebe nie tak jazykom, ale životom, ktorý bude celý venovaný úvahám o Tebe a nasledovaníu Tvojej svätosti.

A POŽEHNANÝ PLOD ŽIVOTA TVOJHO : JEŽIŠ ! Ešte niekoľko chvíľ — a otvorí sa ciborium, kňaz sostúpi až ku mne, biela Hostia sa pozdvihne v znamení kríža, a potom . . . Ó Maria, tvoj Ježiš bude zcela môj ! Potom ho nebudem hľadať viac v jasličkách, v chráme, v Nazárete, na kríži . . . naleznem ho vo svojom srdci . . . ja tiež nazývať sa budem požehnaným.

Ó, buď požehnaný Ježišu drahý, buď požehnaný ! Chcel by som vložiť do týchto slov celú svoju dušu a poslať ňu v ústrety, keď sa blíži ku

mne! Požehnaný buď Ježišu, ktorý na mňa myslíš od večnosti, ktorý ma miluješ od večnosti láskou božskou a ktorý riadiš osudy môjho života až k najsvätejšiemu spojeniu s mojou dušou.

Požehnaný buď Ježiš, ktorý uzavrel svoj nesmierny Majestát a svoju nekonečnosť do smrteľného tela a ukryl toto Telo v pokorný spôsob Hostie, aby tak ľahšie našiel cestu do môjho srdca. — Požehnaný buď ó Ježiš, ktorý za toľko storočí svojho prebývania vo svätostánku neustal myseľ na mňa a vždy túžil po onej hodine, ktorá nás mala slúčiť v jedno.

Požehnaný buď Ježiš, ktorý neustal v odpúšťaní a ktorý pri každom mojom návrate do jeho náručia myslel len

na to, že je otcom, a vo svätom prijímaní vždy spečatil smierenie našich srdc. Požehnaný buď Ježiš, ktorý je tu vo sv. Hostii, ktorý se na mňa usmieva, mňa volá a sľubuje poklady milosti, ktoré nekončne prevyšujú všetky moje žiadosti a prosby.

Požehnaný buď ó Ježiš, ktorý svojím Telom tíš tajomný hlad môjho srdca, ktorý vylieva svoju Krv, aby ma obmyl od poslednej stopy hriechu, ktorý svojou Dušou oživuje moju dušu, trpiacu a vysilenú toľkorou chorobou, ktorý mi dáva svoje Božstvo, aby ma povzniesol k hodnosti svojho dieťaťa a udelil mi právo žiaríť a skvieť sa v nebi jako hviezda v jeho korune. Požehnaný buď ó Ježiš! Jak ma to blaží, že tento Ježiš je plod

tvojho nepoškvrneného života,
Panno svätá! Ježiš...! Jeho
Telo je telo z tvojho tela... Je-
ho Krv vyprúdila z tvojích žíl...
Jeho duša bola stvorená v tvo-
jom požehnanom lône... Je-
ho Božstvo bydlilo v tebe, vo
svätostánku, po lône Otcovom
najvznešenejšom a najsvätej-
šom.... Ó veľký Bože....!
Ó presvätá Panno.... Vy mi
dáte Ježiša, ktorý je tejže
podstaty s vami... Ach, daj-
te mi tiež svoje srdce, aby
som ho miloval... dajte mi
svoju reč, aby som ho vele-
bil... Ó Bože môj, buď po-
žehnaný! Buď požehnaná Ma-
ria! Ó Ježišu, Synu večného
Otca, ktorý si plod života Ma-
riinho, príď... čakám Ťa...
túžim po Tebe.... milujem
Ťa...!

PO SV. PRIJÍMANÍ

SVĚTÁ MARIA, MATKO
BOŽIA! Prijal som Ježiša . . .
je u mňa . . . v mojom srdci . . .
a neviem, čo mu rieknúť. Ťbo-
hý Ježiš! Niet nikoho, kto by
ho slávnostne privítal? Ach,
jak ma bolí, že som nie svätý!
Chcel by som byť seráfom . . .
a som len biedne stvorenie.
Chcel by som mlúviť . . . chcel
by som spievať . . . chcel by
som plakať . . . a neviem nič.

Ó Maria, Ty si svätá . . . Ty
sa vieš modliť, Ty veľmi dob-
re poznáš Ježiša . . . Ó Maria,
mlúv Ty za mňa . . . pros za
mňa . . . zaspievaj mu panen-
ský spev svojej lásky, vezmi
nebeskú kaditeľnicu a zahaj
ho vônným dymom svojho
klaňania; vezmi gitaru z rúk

anjelských a ospevuj jeho slávu, jeho pokorenie, ospevuj moje prijímanie. Prechovávam, držím Ježiša pevne v srdci svojom a nenechám si ho odňať nikým: ale Tebe, svätá Maria, sverujem úkol ďakovať mu miesto mňa.

Ó Kráľovno svätých, riečni mu, aby nehľadel na moju nehodnosť, povedz mu, že by som chcel vziať s rtov blažených oslávencov ich najvznešenejšie chvály, dobrorečenie, spevy a opakovať mu to všetko v skrytosti svojej duše. Kráľovno mučeníkov riečni mu, že spojujem svoje nepatrné utrpenia minulé, prítomné i budúce s mukami oných hrdinských obhajcov viery a obetujem mu ich jako smierenie a zadostučinenie a jako hold svojej lásky. — Kráľov-

no vyznavačov, povedz mu, že som chudobný cnosťami, preto obetujem mu skutky hrdinstva, pokánia, seba trýznenia a horlivosti týchto duší, keď sám vykonal som dosiaľ tak málo na poli svätosti. — Kráľovno panien, vezmi z rúk týchto nepoškvrnených duší vonné, biele ľalie a ovenčí nimi čelo a Srdce Ježiša, ktorý predlieva tu v duši, prázdnej všetkých cností, v duši, ktorá plodí len trnie.

Ó Maria, pohliadni na svojho Ježiša, ktorý tu odpočíva v mojom srdci. Tu je . . . ó Maria, či sa ti nezdá, že ho vidíš v jasličkách, v chlade, v pustom chlieve, na hŕstke slamy? Ach, drahá Matko, nehnevaj sa na mňa, že nútim tvojho Synáčka sostúpiť do takejto biedy. A ako si sa mu kla-

ňala plačúcemu v jaskyni betlehemskej, tak sa modli aj teraz, keď v jaskyni môjho srdca je mu do plaču. — Ak mu je zima, zohrej ho svojimi materinskými poľúbkami a plameňom svojej lásky. Jestli plače, poteš ho, svojím materiským, milým úsmevom.. Jestliže ho nepotešíš Ty — jeho Matka, kto ho poteší? Keďže ho nepotešíš, teraz keď je v srdci tvojho dieťaťa, kde a kedy že ho potešíš?

Ježiš je tu... v mojom srdci. Ale nezdá sa Ti, ó Maria, že ho vidíš temer príbitého na kríži, jako bol na Kalvárii? Ach, Matko drahá, jestli vidíš okolo jeho čela trne mojich urážlivých, ľahkomyselných myšlienok, zejmi ich svojou jemnou rukou; vidíš-li na jeho tele rany mojej smysel-

ností, zahoj ich balzamom svojho súcitu; má-li ruky a nohy prebodnuté klinami mojich zlých skutkov, vytiahni ich a slzou svojej lásky zaceľ stopy ukrutných rán: keď vidíš jeho hrud' preklatú mojou nesriadanou láskou ku stvoreniam, spomeň, ó Maria, že v tejto hrudi je Srdce tvojho Ježiša, a uzavri poľúbkom krvácajúci bok.

A potom mlúv Maria k Ježišovi za mňa a o mne! Pripomeň mu, že mňa učinil Tvojím dieťaťom v pamätnej hodine svojej smrti, a že teraz keď je sjednotený so mnou, objímaš nás oboch svojou jedinou láskou; túžiš viedeť ho konečne v mojom srdci, uveď i mňa v tejto chvíli do svätyně jeho Srdca.

PROS ZA NÁS! Ježiš je vo mne . . . vidíš ho, Maria? Je tu, vo mne jako v monštrancii ale v chudobnej monštrancii hlinenej, bez drahokamov, bez nádhery. Nehľad, ó Maria, na to odporné stvorenie, v ktorom je On . . . hľad len na Neho . . . hľad na Ježiša . . . ! Jak je veľký! Jaký je krásny! Jaký dobrý! Predstavujem ti Ho na oltári svojej duše, tak nehodnom — ale Ty sa mu klaňaj, Ty ho miluj — Ty sa modlí za mňa!

Modli sa Ty . . . lebo ja nie som schopný niečo mu rieknuť. Pros, aby ma učinil svätým, aby ma učinil docela svojím; modli sa, aby mi dal sily udusiť vášne; aby mi dal zvíťaziť nad pýchou, ktorá kazí každé moje dielo . . . nad ne-

trpezlivosťou, ktorá sa vyhýba každému utrpeniu . . nad hnevom, ktorý sa zapáľuje každým odporom . . . nad lenivosťou, ktorá zdržuje každý rozmach mojej lásky . . . nad závisťou, ktorá trpí, keď sa môj blížny raduje, a raduje sa, keď on trpí . . . nad mlsnosťou, ktorá je tak ďaleká sebamrátenia . . nad smyselnosťou, ktorá by mňa chcela pokryť bahnom . . .

Pros ho, aby ma naučil milovať modlitbu, aby mi dal lásky ku svätostánku, aby mňa naučil dávať prednosť tieňu oltára pred leskom svetскеj slávy. Pros ho, aby mi dal vážné myšlienky, čisté city, pravé úmysly: aby mňa naučil rozjímať o smrti, o svojich súdoch, o svojej odmene a o svojej večnej láske. Pros

ho, aby mi dal lásky k utrpeniu, odovzdanosť v nešťastí, ochotu k obetám, nadšenie pre kríž; aby prenikol moje slová a riadil ich vždy ku svojej sláve a ku posväteniu blížných, aby som nimi nikdy neporušil pravdu alebo lásku; aby mi bol každý deň krokom k raju, aby som sa naučil umeniu: odpýkať očistec už tu na zemi, pred smrťou; umeniu: túžiť po nebi a dobývať si ho rozjímáním o pekle.

Pros za mňa, ó Maria, a . . . pros za nás! Ty vieš, ó drahá Matko, že milujem mnohé duše, pretože mi Boh naložil ich milovať . . . Ty vieš, že ony tiež nesú kríže a prelievajú slzy a že tieto kríže ťažia a tieto slzy dusia i moje srdce. Ó Maria, Ježiš je vo mne, vidí moje boľasti, zná moje žia-

dosti . . . ale ja som neschopný, nemôžem mu rieknúť nič. Pros ho, aby potešil a posilnil mojich drahých a tie duše, ktoré spoliehajú na moju modlitbu; nakloň ho k milosrdenstvu s nimi, pros ho, aby zahnal ich smútky, zhojil ich rany, utíšil ich boľasti, rozveselil ich ducha, potešil ich srdce, napravil ich život, posvätil ich skutky a priviedol ich do neba. Maria, pros za mňa a za nás všetkých! Vylej na mňa i na ne dážď milostí a pokladov z tohoto sv. prijímania.

ZA NÁS HRIEŠNYCH! — Zarmucuje ma jedna myšlienka, a skoro by mi bolo ľúto, že som prijal Ježiša. Som úbohý hriešnik . . . ! Čo si Ježiš o mne pomyslí? Či nepocíti

nechuť, nevoľu? Nebude sa mu protivíť moja vlažnosť a studenosť? Nepokarhá ma za špatné privítanie? Nezosmutnie nad všednými hriechami v mojej duši?

Ó Maria, k Tebe sa obraciam v tejto chvíli so svojou detinskou prosbou a dúfam, že mi vyžiadaš milosrdenstva a odpustenia Ježišovho. Žiaľbohu! Každodenne vraciam sa ku svojim obvyklým chybám... Ó svätá Panno! sosbieraj všetku svätou krv, kanúcu z rán Ježišových a vylej ju jako očisťujúci kúpeľ na škvrny mojej duše, posbieraj vodu z jeho boku a vylej ju na všetky moje nedostatky a nedokonalosti: na moje myšlienky, tak málo sväté; na moje city tak málo čisté; na moje skutky tak málanko dokonalé; na mo-

je úmysly tak málo dobré; aby ani jediná mohútnosť mojej duše nezostala neposvätená týmto novým krstom lásky.

Pros, oroduj za mňa, ó Maria — ktorý som už toľko zhrešil — a povedz Ježišovi, že by som radšej chcel zomrieť, ako ešte zhrešiť; riekní mu, aby sa stal neobmedzeným pánom všetkých mojich schopností tak, žeby mi bolo o mnoho ťažšie a trpkšie dopustiť sa jediného hriechu, nežli podstúpiť stokrát mučeníctvo; oznám mu, aby si vzal celé moje srdce a ponechal mu len slobodu milovať Teba; riekní mu, aby sa zmocnil môjho rozumu a prinútil ho, aby Kríž, svätostánok, Hostia, nebo, denne boly jeho myšlienkou, rozjímaním, nazieraním.

Ó Maria, Matko . . . ! srdce
mi krváca. Rozpomínam sa te-
raz na toľko duší, mne milých,
ale vzdialených od Ježiša.
Ach, kiežby som mohol vziať
tohoto drahého Ježiša i so
svojím srdcom a zaniest ho
do toľko iných srdc, ktoré ne-
bijú pre Ježiša. Ó Maria, od-
porúčam Ti týchto hriešnikov.
Ty ich poznáš . . . Riečni Je-
žišovi, aby sa smíloval a po-
slal im zo svätostánku môjho
srdca jeden z oných šípov,
ktoré premenia kamene v sy-
nov Abrahامových. Povedz
mu, aby ich pohnul k pláču a
náprave, aby ich naplnil hor-
kosťou, avšak kajúcou . . . Ale
nie, ó Maria, žiadne slzy,
žiadnu horkosť pre týchto ne-
šťastníkov! Pros Ježiša, aby
nad nimi zvíťazil sladkosťou
svojej lásky, aby ich povolal

k sebe, ale cestou ľúbeznuou;
vdýchni na ích pery pieseň
mieru, na čelo jas nádeje, do
očí úsmev šťastia a blaha.

Ó Maria, Ty miluješ svoje
úbohé dieťa. Pravda, že mňa
miluješ? Nože, teda, keď ma
miluješ, zaprisahaj svojho a
môjho Ježiša, aby obrátil, po-
žehnal a posvätil týchto hrieš-
nikov, tak drahých môjmu
úbohému, zarmútenému srdcu.

NYNI! Neunavuje Ťa, ó Ma-
ria, moje naliehavé zaprisa-
hanie, aby si za mňa orodova-
la? Tvoja modlitba mocne pô-
sobí na Srdce Ježišovo, naj-
mä teraz, keď Ježiš prežíva
najkrásnejšie chvíle svojej
lásky, teraz keď mňa miluje
s väčšou vrúcnosťou, nyní,
keď Ježiš uskutočnil svoju
božskú odvekú túžbu. V tejto

hodine otvára Ježiš nie na toľko svoj bok a svoje rany, aby mi vylial do duše svoju Krv, ale otvára i nekonečné poklady svojich milostí. Ó milá Matko, vystri ruku po týchto pokladoch, aby si nimi obohatila svoje biedne dieťa: neodepieraj mi svojej pomoci v tejto chvíli, v ktorej sa môžem tešiť zo štedrosti Ježišovej.

Neváhaj, nemeškaj, ó Maria, a pros za mňa! Vidiš moje srdce, vidiš, že eucharistický spôsob Chleba sa pomaly už stravuje a zanedlho už pomínie vo mne skutočná prítomnosť Ježišova. Ó Maria, neotálaj, vezmi celú moju dušu, celé moje srdce, všetko to, čo je menej krásne na tvojom dieťati a podaj to Ježišovi prv, než sa vráti do neba; po-

daj mu to a pros, aby neodchádzal, dokiaľ ma nepožehná, dokiaľ ma neposvätí, dokiaľ nerozmnoží moje dobré predsevzatie a neupevní ho svojou milosťou. Pros ho, aby si spomenul na slová, ktorými Ťa na Kalvárii učinil mojou matkou, aby tvoja materinská láska nezostala neplodná; aby požičal aj Tebe radosti, vďač svoje dieťa korunované milosťou, zapálené láskou, s krýdlami, rozpiatymi k letu do neba.

Pros za mňa nyní . . . v tejto hodine, ktorú menujeme pozemským žitím . . . v tejto hodine, ktorá zhasína ako lampa. Neopúšťaj ma, ó Maria . . . nezbýva mi už mnoho rokov života . . . môj deň snáď už bledne v súmraku večera . . . Dúfam predsa, že ešte mno-

hokrát budem prijímať, nežli nastane moja noc; a dúfam, že budeš vždy pri mojom boku, kedykoľvek príjmem Ježiša. — Ó Maria, pros, pros Ježiša, aby ho neunavovalo pozvať ma ku svojmu stolu a vítať ma u neho; a keď mňa vidíš blížiť sa k oltáru s chvejúcou sa dušou, vzpomeň, ó Matičko . . . a pros za mňa. Keď ma uvidíš s rukama sopiať, s očami vlhkými od plaču, otvárať ústa, lačniace po Ježišovi, ó Maria . . . pros za mňa! Keď ma vidíš s čelom skloneným, obličaj pohrúženú v dlaniach, spomni si na moje úsilie, s jakým pripravujem Ježišovi prijatie aspoň trochu dôstojné, sľutuj sa nad mojou neschopnosťou a pros za mňa. Keď ma vidíš vychádzať z chrámu skleslého

pre moje roztržitosti, pre vyprahlosť a suchoparnosť, a keď vidíš moju ľútosť nad tým, že som sa nevedel modliť k Ježišovi . . . ó Maria, pros za mňa! Keď vzdialený od neho, snažím sa pokračovať vo vďačovaní nejakou obetou, alebo aspoň sebamrtvením, nejakým sebazaprením . . . Ty, ó drahá Matko, prispej mojej dobrej vôli a mojej slabosti . . . a pros za mňa.

I V HODINU SMRTI NAŠEJ! Posilnil som sa Chlebom života, ale moje myšlienky — ani neviem prečo — smerujú k hodine smrti. Bol som pri svätom prijímaní a pripadá mi to, jako by som bol už zapotrebný.

Ó Maria, viem, že príjde moja posledná hodina, mám te-

mer predtuchu, že není už ďaleko . . . a čo bude potom so mnou . . . ?

Prispeje mi niektorá dobrá duša v mojom smrteľnom zápase . . ? Či budú stáť pri mojom lôžku moji drahí, aby ma tešili? Bude tam kňaz . . ? Neviem to, ó Maria; táto neistota sviera mi srdce a núti ma do pláču . . A keďby som mal zomrieť opustený od každého . . . ? Ó Matko, milá Matičko moja, kde budeš Ty, až já budem umierať . . . ?

Ajhľa, moja posledná prosba! Zriekam a vzdávam sa každej ľudskej útechy — keď to Boh tak chce — ale nevzdávam sa nádeje mať Teba pri sebe v poslednom boji, v tejto slávnej chvíli, nezriekam sa nádeje, že Ty sama doprevadíš ku mne Ježiša,

aby si ma navštívila a potešila, aby si mňa doviedla do raja. Prosím Ťa, drahá Matko, pre lásku k Ježišovi a pre lásku k mojej duši, prospej mi ku pomoci v hodinu smrti!

Bude treba, aby Ježiš vystúpil zo svätostánku, z chrámu, aby prejdúc ľahostajnosťou a posmechom nevedomých ľudí, prišiel naposledy do môjho srdca; ó Maria, budeš prosiť za mňa?

Bude potrebné, aby Ježiš rozmnožil svoju milosť, aby skutky jeho milosrdenstva vyvrcholily v novom, veľkomyseľnom božskom odpustení; ó Maria, budeš prosiť za mňa . . . ?

Bude treba, aby Ježiš pocítil súciti s mojou mlčiaceou dušou, ktorá nebude môcť viac už myslieť, ani mlúviť s ním:

ó Maria, budeš prosiť za mňa?

Bude treba, aby Ježiš prijal posledné údery môjho srdca, jako túhu obety, ktorá chce byť obetovaná pre svoju lásku; ó Maria, či budeš prosiť za mňa?

Potrebné bude, aby Ježiš prijal môj chrapot, moje krče, posledné muky môjho tela i duše na usmierenie mojich hriechov; ó Maria, však budeš vtedy prosiť za mňa?

Bude potrebné, aby Ježiš prijal moju dušu, životom unavenú a túžiacu po raji, aby ju ešte raz očistil polúbkom lásky a potom zaviedol ju do lúbezných, vždy zelených zahrad nebeských. Budeš prosiť za mňa, ó Maria?

Bude treba . . . Ale veď Ty vieš, jaká bude vtedy moja úzkosť, strach a nádej . . . Ty

vieš, čo bude trpieť, po čom bude túžiť tvoje dieťa...! Ó Maria, budeš prosiť za mňa? Čo riekneš Ježišovi? Či ho zaprisaháš, aby ma spasil? Čo mu nabídneš za smierenie mojich vín? Pripomeneš mu, že si ho nosila vo svojom lone? Že si ho sama kojila? Že si pre neho pracovala; plakala nad jeho plačom, nad jeho boľasťami? Že si na Kalvárii stála čo mučenica lásky a boľasti, pre neho? Ach, Maria, Matko predrahá, budeš potom prosiť za mňa?

Ó Maria, Ty si ho vždy milovala, Ty ho miluješ, Ty ho budeš milovať na veky . Bola si stvorená, aby si dala dušiam Ježiša . . . si Matkou Ježišovou . . si Matkou mojou . . miluješ nás preto, že sme tvoji . . . v hodine mojej smrti

ukáž ešte raz zázraky svojej materskej lásky a obejmí svoje dieťa spolu s Ježišom, ale obejmí ich tak pevne, aby sa od seba nikdy neodlúčili.

AMEN! Som po sv. prijímaní prosil som dúfal som . . . Teraz je na Tebe rad, drahý Ježišu, aby si vtiskol pečať na moje prosby a nádeje. Prosil som, ale ústami Mariinými, dúfal som, ale srdcom Mariiným . . . Ó Ježišu, nezamietni prosby svojej svätej Matky, nezarmucuj jej sladké srdce svojím odoprením . . . Veď si ju vždy miloval . . . a teraz by si Ju prestal snáď milovať len preto, že sa chce primlúvať za mňa . . ?

Pozri, ó Ježišu, toto biedne stvorenie, ktorého srdce je ešte teplé od Tvojej Krvi, oča-

káva tu pred oltárom odpoved' tvojej lásky na prosby Mariine. Ach, korunuj jej prosbu a riekni: *Amen! Staň sa!*

Hľad', ó Ježišu, anjeli Eucharistie, ktorí sbierajú do zlatých kalichov prosby Mariine, aby ich preliali do Tvojho Srdca, očakávajú od Teba slovo, ktoré ich uistí, že vykonali dobre svoje poslanie. Ó Ježišu, poteš ich týmto slovom a riekni: *Amen! Staň sa!*

Ejhľa, oči Mariine hľadia na Teba, ale s výrazom, ktorý odzbrojuje Tvoju spravodlivosť a borí všetky hrádze tvojho milosrdenstva. Vystiera k Tebe svoju ruku, ktorá hladievala tvoje vlásky, čelo a stierala tvoje slzy; z jej úsmevu díva sa na Teba ne-smierna čistota a láska: a Ty,

**ó Ježíšu, vzpomeň si, že čí si
Syn . . . a riekni svojej Matič-
ke očakávané: *Amen!* Staň
sa . . . !!!**

EUCHARISTICKÝ ZDRAVAS

od autora Eucharistických
iskier. Z italčiny preložily
sestry dominikánky v Olo-
múci-Repčíne. — Tlačily Ľu-
dové závody tlačiarске a
nakladateľské, spol. s r. o.
v Olomúci.